

Boldog új esztendőt kívánunk!

Boldog új esztendőt! Ezzel a köszöntéssel szoktunk rámosolyogni szeretteinkre, barátainkra január elején. Ezt kívánom én is kedves testvéreimnek.

A boldogság azonban egy rendezett élet mellékterméke. Ezért kell életünket valóságos értékek mentén rendeznünk az Úr akarata szerint.

Először Isten országa

Az Úr Jézustól tanuljuk meg, melyek azok az értékek, amelyekért élni érdemes. „Keressétek először Isten országát”, és egyebek ráadásul megadatnak néktek – mondja az Úr Jézus. Isten országa az Ő uralma. Minden értékes, ami arra irányul, hogy bennünk még inkább uralkodjon Jézus Krisztus, hogy mások is megismerjék Őt, és hogy mindnyájan növekedjünk az Ő megismerésében. „Gyűjtsétek magatoknak kincseket a mennyben...” Nem csak az új esztendő kapcsán, hiszen mindig azt kell tennünk. Biztosak lehetünk, hogy a világ ezután is felajánlja dolgait, amiknek semmi értéke nincs az örökkévalóság szempontjából azért, hogy elvegye figyelmünket az oda-felvalókról.

Igazi értékek keresése

Testvéreim, legyen ez az esztendő igazi értékek keresésének és megtalálásának az esztendeje! Az élet hamar továtűnik, de aki Isten akaratát cselekszi megmarad örökre. Fordítsunk gondot lelki fejlődésünkre,

hitben való megerősödésünkre. Szolgáljuk az Urat teljes örömmel és lelkesedéssel. Nagy kincs az üdvösség, amit Krisztus szerzett meg nekünk drága vérére. „Félelemmel és rettegéssel vigyünk véghez üdvösségünket”! Töltsünk több időt az ige mellett és térdeinken. Haladjunk az árral szembe, hisz a közömbösségnek és a lelki hidegségnek hullámai fojtogatnak bennünket. Mi azonban „építsük fel szívéinkben az Isten templomát” és ne gátoljon meg ebben minket sem a világ gúnyolódása, sem pedig a megfásult keresztyének lenéző legyintése.

Misszióra induló hívők

Fehérek a tájékok az aratásra! Annyi tennivaló talán még soha nem volt gyülekezeteinkben, mint manapság. Sajnos, ennek részben az az oka, hogy túl sokan vannak tétlenek, lelkileg bénák. Talán még soha nem volt olyan nagy szükség odaszánt életű, szent emberekre, mint manapság. Szükség van bizonyágtevőre, testvéri közösség építőre, példaképekre, lelkigon-
dozókra. Hiány van az imádkozó emberekből és közösségekből, a misszióra induló hívőkből, jó csele-

kedetekben gazdag gyülekezeti tagokból. Szükség van rád és rám. De nem emberi erőfitogtatásainkra, hanem a megszentelt lelkünkben az Úr Jézus erejére.

Uram, kezd el bennem

Várjuk a Szentlélek megújító munkáját gyülekezeteinkben. Óhajtjuk, hogy együttléteink gazdagok, lelkileg felfrissítők legyenek. Óhajtjuk, hogy történjen valami. De kikben és kikkel? Vajon készek vagyunk az Úr elé állni, hogy megújítson bennünket? Készek vagyunk mindenről lemondani, ami kötöz, lehúz és megbénít? Uram, kezd el bennem és folytasd bennem megszentelő munkádat!

Testvéreim, legyen a 2011-es esztendő olyan év, amikor mindazt, amit megismertünk és hallottunk Isten igéjéből, életté válik számunkra.

Az Úr Jézus mondja: Boldogok vagytok, ha cselekszitek ezeket!

Boldog új esztendőt!

KOVÁCS JÓZSEF szövetségi főtitkár

Havas fák a Hargita tábor előtt, fotó: Borzási Gyula

TÁRSAIMNAK, akik örökösök

velem együtt az élet kegyelmében

EGY FÉRJ, EGYIK AZ APOSTOLOK KÖZÜL MONDJA EZT RÓLUNK, NŐKRŐL. Örökös társak vagyunk. Amennyiben az örökség értékes, nagyszerű dolog örökölni, ingyen hozzájutni jelentős előnyökhöz, lehetőségekhez, kincshez. Csak úgy ajándékba, szeretetből. Mert rokona, barátja vagyunk valakinek. De társörökösök vagyunk. Szó se róla, hogy csak mi egyedül örökölnénk. Pedig sokan vannak, akik szívesen kisajátítanák az örökséget. Még az ilyen különlegeset is, mint a kegyelem.

Az ige szerint örökségünk a kegyelem. Egyesek erre legyintenek. A hívők megszokták, a nemhívók nem tudnak mit kezdeni vele. Társadalmunkban nem a kegyelem szerint működnek a dolgok. A számlákat ki kell fizetni, a határidőket be kell tartani. Ritka a kegyelmes rendőr. Gyakori a kegyetlen főnök.

A több mint húsz újszövetségi levél zömében köszöntenek így az apostolok: „*kegyelem és békesség...*”. Nyomatékosan kívánnak kegyelmet nekünk is, ma élő levélolvasóinknak.

Vajon mi kellene történjen bennünk, velünk, hogy jobban megértsük, értékeljük a kegyelmet?

Talán valami olyan, ami Dosztojevszkijel történt? Fiatal korában családját hazaárulással vádolták és Miklós cár halálra ítélte őket. Nyolc hónapi börtön után, karácsony előtt három nappal kivették őket a város főterére, hajadonfőtt, fehér halotti ruhában, hátrakötött kézzel vonultak végig. Az írnok felolvasta nekik: „A bűn zsoldja a halál.” Oszlophoz kötötték őket, majd elhangzott a parancs és hallani lehetett a puskakakasának kattogását. Ekkor robogott be a futár a cár üzenetével: „kegyelmet kaptak”. Nem halál, hanem szibériai száműzetés várt rájuk. A rettenetes hidegben szánon való utazás után a kényszertábor előtti helységben egy idegen asszony kezébe nyomott egy Újszövetséget. Agyonolvasott drága könyvéből már nagyon is világos lett számára a kegyelem. Műveiben észrevehető különbség van a kegyetlen ember és a kegyelmet továbbító ember között. Igaz, néha a kegyelem továbbítója egy félkegyelmű vagy épp utcalány. De semmiképp nem az inkvizitor.

Miért nem működik erőteljesebben manapság a kegyelem itt köztünk?

Olyan kevés van belőle a gyülekezetben és családban, lelkünk mélyén és a társadalom vezetésében! Az apostolok nagyon sokat írtak róla, igazán megérthetnénk és jellemezhetne bennünket, vezérelhetné tetteinket, széppé tehetné belső indítékainkat.

A törvények által uralt világban a kegyelem ellentmondásnak látszik. Félek, hogy még az örökéletet is ki szeretnénk érdemelni a „komoly” hívő életünkkel. Majdnem ugyanannyira igyekszünk a szent életre, mint a jézusi időkben a farizeusok. Igyekezetünkbe bele is merevedünk. Már ritkán hullnak ki a kövek a kezünk-ből. Csak akkor, amikor Urunk a mi bűneinkről beszél nekünk, gyakorlott vádlóknak.

Lehet nekünk sem ártana egy olyan élmény, ami során mélyebben átelnénk az ítéletet, a bűneink súlyát, és a kegyelmet. Így talán gazdagabban működne bennünk is a kegyelem, szavaink kegyesebbek lennének, tekintetünkben tűnne a szigor, egymás iránti elvárásaink tompulnának, hisz velünk is gyakorolták mások a kegyelmet.

Az Úr Jézus Krisztus teljes volt igazsággal és kegyellemmel.

Keresztelő János kiáltotta róla: az Ő teljességéből vettünk kegyelmet kegyelemre. A kegyelem evangéliuma elsősorban nem szavak és érzések formájában ölt testet, hanem a szeretetben, a mások hibájának elengedésében, a nagylelkűségben, abban, hogy ha hibázik is a másik, akkor is szeretem és nem „végzem ki” a vele való kapcsolatot.

Szörnyű éhesek vagyunk erre a meghökkentő ajándék kegyelemre. Fogadjuk és adjuk tovább ezt a kegyelmet! Ha ennek ízét megérezzük azok, akik elmentek a gyülekezetből, visszajönnek. Mert a világban sehol nincs kegyelem.

Magam és minden nőtestvérem számára

kérem Istentől és az emberektől ezt a nagyszerű kegyelmet! De kívánom, magamnak és minden asszony örököstársamnak a kegyelem kenetét tetteinkre, a kegyelem jó illatát mosolyunkra, a kegyelem jó ízét beszédünkre ebben az évben.

Ne legyünk kegyetlenek, hanem kegyellemmel teljesek egymás iránt az új évben!

BÁLINT IBOLYA, a nőszövetség elnöke

Tennivalónk van bőven!

„A Krisztusban megszentelt hívő testvéreknek, akik Kolossében élnek: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól” (Kol 1:2). – Nem csupán üres frázisokat használ, nem is hízelgő dicsérgetésről van szó. Minden kifejezés mély tartalommal telített, és amennyire szívből jövő Pál hálája, olyannyira átgondolt is.

Nemrégiben, egy szolgálattevő helyzetét tárgyalva, valaki úgy érezte, hogy a nevét méltatlanul keverték a szóban forgó személy „zavaros ügyébe”, és kissé sértett önérzettel azt kérte, hogy ezentúl a nevét csak imádságban említsék.

Pál apostolra jellemző volt, hogy tesvéreinek nevét imába foglalta. A kolosséiakhoz írt levelének bevezető részében (1:1-8) hálát ad a gyülekezetért. A hálaadó lelkület különösen jellemző az apostolra. Mi okozta háláját a kolosséi hívőket illetően?

Örvendetes hírek

A római fogságban levő apostol hálás, hogy a kis kolosséi gyülekezetnek híre van. A hírek eljutottak őhozzá is, hiszen Epafrász lelkiismeretesen tudósította őt a gyülekezet helyzetéről. Azért pedig különösen hálás az apostol, hogy jó híreket hall felőlük. Nem hallgathatjuk el persze azt sem, hogy kevésbé örvendetes, sőt egyenesen aggasztó hírek is eljutottak Pálhoz. A gyülekezetben jelentkező tévtanításról, „a kolosséi eretnokségről” is értesült az apostol. Ezért írta egyébként a levelet, azzal a szándékkal, hogy a gyülekezet maradjon meg Krisztus követésének helyes útján.

Mégis elgondolkodtató, hogy az apostol nem rohanja le olvasóit azzal, hogy „hallottam ám, micsoda gondok és bajok vannak nálatok!”, hanem azzal kezdi, hogy jó híreket hallott felőlük. Mai, információban gazdag világunkban naponta sokféle hír bombáz bennünket. Többségében ezek a hírek egyáltalán nem örvendetesek: gazdasági válságról, bércsökkenésről, korrupcióról, katasztrófákról, balesetekről, háborúkról szólnak. Vággyuk a jó híreket! Testvéreinkről mi jut el hozzánk hamarabb? A jó vagy a rossz hír? „Van egy jó meg egy rossz hírem. Melyiket mondjam először?”

– szoktuk olykor kérdezni. Adjunk mi is hálát, ha jó híreket hallunk testvéreinkről, és terjesszük ezeket! A kevésbé örvendeteseket inkább ne adjuk tovább, hanem mondjuk el imában Urunknak, hogy Ő orvosolhassa a bajokat.

A gyülekezet lelki állapota

A hit, remény és szeretet hármasa igen gyakran előfordul Pál apostol írásában (például 1Kor13,13; 1 Thessz 1,3). Amikor az apostol összekapcsolja a keresztyén élet e három alapvető erényét, azért teszi, hogy egyszerű, ugyanakkor teljes képet nyújtson a valódi keresztyénségről. Elmondható még, hogy e három erény fémjelzi és bizonyítja Isten működését az emberi lélekben. E három tulajdonság ugyanis nem emberi természetünkből adódóan van jelen az életünkben, és nem is fejleszthető ki öntérnigézzel. Még akkor sem, ha vannak emberek, akik alkatilag könnyebben hisznek, vagy szeretetteljesebbek, netalán reménykedőbbek, optimis tábbak másoknál.

Isten kegyelmének munkája tehát, ha valaki 1) hisz, vagyis tudja, mit tett értünk Isten és azt el is fogadta, aztán 2) szeretet van a szívében mások iránt, vagyis tudja, mi dolgunk ezen a világon, és 3) reménysége is van, mert tudja mi vár rá és mi vár erre a világra. Ha pedig e három jellemző ott van Isten gyermekének életében, meg tapasztalja e három harmóniáját, és az ő személyisége is harmónikusává válik.

A mai diszharmónikus, összevissza kapkodó, veszekedő, enervált világban pedig e harmónia nagy kincs. Nagy kincs az is, ha harmónikus életű emberek vannak gyülekezeteinkben, Isten nélkül élő társadalmunkban. Az új év elején kérjük az Urat, hogy formáljon bennünket ilyen hívökké, és gyülekezeti

életünket is jellemezze a hit, remény és szeretet hármasa.

Az evangélium győzelme

Hogyan is kezdődött a kolosséi hívők új élete? Úgy, hogy Epafrász, egy kolosséi férfi, hallotta az evangéliumot Páltól. Az apostol akkor még nem járt Kolossében, így valószínű, hogy efézusi működése idején történhetett ez. Aztán hazament Kolosséba és elmondta, amit Istenről hallott. Voltak akik hittek a szavának és kialakult egy kis keresztyén közösség Kolossében. Pál apostol dicséretben részesíti ezt a kiváló misszionárust és gyülekezet-alapítót, hiszen a gyülekezetről tudtak a környéken is, az evangélium ugyanis továbbterjedt tőlük. Az evangélium tulajdonsága ugyanis, hogy terjed, ha készek vagyunk továbbadni.

Nem túloz Pál, amikor azt írja, hogy az evangélium az egész világra eljutott és gyümölcsöt terem? Az első század második felében lehetett-e ilyen állítani? Nyilván az akkor ismert világra gondolt az apostol, nem a maira. Számunkra viszont megsejyénítő, hogy az első keresztyének annyira komolyan vették küldetésüket, hogy az akkori világot behálózták az evangéliummal. Mi a helyzet ma? Eljutott az evangélium az egész világra? Mennyit teszünk mi annak érdekében, hogy legalább a környezetünk megismerje az örömhírt? Tennivalónk van tehát bőven ebben az évben is.

Adja a kegyelem Istene, hogy gyülekezeteink legyenek olyanok, mint a kolosséi közösség. Mai Epafrászokként terjesszük az evangéliumot és továbbítsunk jó híreket egymásról. Pál apostolhoz hasonlóan pedig fakadjon a szívünkben a hála, mert tapasztaljuk Isten kegyelmének munkáját közöttünk!

HORVÁTH FERENC *lp., Margitta*

EBF-tanácsülés Rómában

Az Európai Baptista Federáció (EBF) 2010-es közgyűlését szeptember 22–25. között tartotta a Róma melletti Rocca di Pappa-n. Szövetségünket Kovács Gyula alelnök és Kovács József főtitkár képviselte.

Hátul balról Kovács Gyula és Kovács József, előttük: Újvári Anikó, mellette Tonny Peck EBF-főtitkár, Mészáros Kálmán és Papp János.

Jó volt örvideni a testvéri közösségnek és látni, hogy a különböző országok baptista közösségeiben hogyan munkálkodik az Úr. A szokásos munkaprogram mellett a 2010-es közgyűlésnek három különleges témája volt.

A Prágai Nemzetközi Szeminárium helyzete volt a tanácskozás egyik fontos témája. Egy stratégiai munkacsoport már egy éve tanulmányozta a szeminárium helyzetét, hisz Prágában az intézmény nem tud gazdaságosan működni. Az EBF tanácsa azt a döntést hozta, hogy egy munkacsoport tanulmányozza a jelenlegi helyszínről való elköltöztést, amit belátható időn belül meg kell valósítani.

Egy másik fontos mozzanata az EBF közgyűlésnek az volt, amikor az EBF és az Európai Protestáns Egyházak (EPE) között kölcsönös együttműködési megállapodás született. Mivel a EPE és az EBF nincsenek azonos véleményen a keresztség kérdésében, ezért csak arra vállaltak kötelezettséget, hogy egymás közgyűlésein kölcsönösen képviseltessék magukat, és konzultációkat tartsanak különböző kérdésekben.

Az EBF tanácsa közös nyilatkozatot adott ki a házasságról alkotott látásáról (*mellékelt szöveg*). Erre nagy szükség volt, mert világszerte nagy a nyomás arra, hogy a bibliai állásponttól a keresztyének is fokozatosan eltávolodjanak. **Kovács József**

Az Európai Baptista Federáció Tanácsa

ÖRVEND annak a kölcsönös és önzetlen szeretet kapcsolatnak, ami az Atya, a Fiú és a Szentlélek között van, ami megmutatkozik Jézus Krisztus élete, halála és feltámadása által.

HÁLÁT AD azért, hogy Isten a férfit és a nőt saját kép-mására teremtette, és törekszik arra, hogy a Szentírás bizonyosságtételét és tanítását kövesse az emberi szexualitás minden megnyilvánulásával kapcsolatban.

SÜRGETI a baptistákat, hogy életükkel példázzák, értékeljék és tanítsák azt, hogy a házasság az a teremtés és biblia által meghatározott keret, amiben egy férfi és egy nő nemi kapcsolatot gyakorolhat, ahogy azt az 1Móz 2:24 megfogalmazva: *Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté.*

OSZTOZIK az emberi kapcsolatok sérült voltában és elismeri, hogy ez fájdalmat és nehézségeket okoz az embereknek az egyházakban és a társadalomban egyaránt.

ÁLLÍJTJA, hogy felelősséggel tartozunk Jézus Krisztus Jó Hírét megosztani szóban és tettben minden emberrel, életmódjunktól és meggyőződéseinktől függetlenül.

ELISMERI, hogy szükséges bátorítani, támogatni és imádkozni a házasságban és az egyedül élőért, lelki-gondozásban és szellemi támogatásban részesíteni őket, hogy egészséges és erős keresztyén közösségek jöjjenek létre, szoros kapcsolatban Jézus Krisztussal és egymással.

A női szerepek – nem csak szerepek

A kalotaszentkirályi magyar baptista imaházban november 13-14 között, a kolozsvári missziókerület nőtestvérei e téma kapcsán tartottak női csendesnapokat.

Kezdéskor Oláh Lajos helybeli lelkipásztor szeretetteljesen köszöntötte a gyülekezete nevében az egybegyűlt testvérnőket (kb. 50-en voltunk), majd Bálint Ibolya testvérnő, a Nőszövetség elnöke és e rendezvény házigazdája felvetette a témát.

Ezt követően dr. Berszán Lídia a nők alapszerepeiről és annak kihívásairól tartott előadást. A három alapszerepben (családi, hivatási és gyülekezeti) való eligazodás egy folyamatos egyensúlykeresést jelent, aminek megvannak az áldásai, de ára is van. A feleség-férj szerep egyik kihívása az újszövetségi rend szerint: „Úgy szeresd, hogy engedj / Úgy légy fej, hogy szeresd!”

A munkahely-hívás szerep betöltésére „az kíváncsiak meg, hogy hűségesnek bizonyuljunk”. A gyülekezeti szerepek a nő két beleteremtett sajátosságára alapulnak: befogadás és gondoskodás és ezen felül még az egyénre szabott ajándékok. Jellegzetesen női feladatok a gyülekezetben: ennek otthonossá tétele, a személyes kapcsolatok kialakítása és ápolása, empátia (mások örömeiben és fájdalmában való osztozás).

Budai Evódia a nőt mint lelki társat (Ézs 41:6) állította elének: lelki társa a férjének (Ef 5; 1Pét 3:7), a gyerekeinek (Péld 31:26.28.), az asszonytársainak – a Jó Pásztor lelkületével (Ez 34:16).

Bálint Ibolya testvérnő moderálta a szombat délutáni fórum-beszélgetést, amikor meghitt, családias légkörben, nyílt kérdésekre őszinte válaszok hangzottak el.

Vasárnap délelőtt a barátnői (Róm 12:3), az „ellenség” (Mt 5:44,45a) – az ellenségszeretet eszköz és bizonyíték – és a felelős vezető-beosztott szerepeket felülről való bölcsességgel ecsetelte Bálint Ibolya. Említve volt a leuralás vagy egymás tiszteletének dilemmája és elhangzottak olyan kérdések, mint: „Mit hozok ki a másikból, aki rám bízott?”, vagy „Kivé tesz engem ő?”.

Rajna Hajnal és Gábor Júlia testvérnők bizonyosságot tettek a „beteg szerep” betöltésével járó harcokról és áldásokról.

A záróistentiszteleten Rajna Ottó tordai lelkipásztor a Róma 16:1-7

igék alapján buzdított, hogy az Úr Jézus Krisztus legyen számunkra a legfontosabb, ebből következően nyissuk ki szívünket és otthonunkat testvéreink, embertársaink felé, szolgáljunk szeretettel és hűséggel, értékeljük és használjuk ki jól a különböző szerepeinkre meghatározott időt, különös figyelmet szentelve a gyereknevelésnek.

Hálásak vagyunk a gazdag lelki táplálékért, a kalotaszentkirályi testvérek közismert vendégszeretetéért is, a kapcsolatteremtés és ápolás lehetőségéért. Mindenért Istené legyen a dicsőség!

ZÁMBÓ DALMA, Torda

HIRDETÉS

A harmadik könyve jelent meg **VARGA JÁNOS** kolozsvári nyugalmazott lelkipásztornak. Az Emlékkövek több mint 500 oldal terjedelmű, minden sorát kézzel írta a szerző, forrásként többnyire a Szeretet újság tényanyagát használva. „A számbavételnek az is a célja – tudjuk meg az Előszóból, hogy „akik nem olvasták folyamatosan a Szeretet híreit, vagy olvasták, de már elfelejtették az egykori beszámolókat, most egyetlen kötetben találhatják meg Isten közelmúltban végzett csodálatos munkájának eredményeit a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségében – rendszerváltástól egészen 2006-ig. A Mellékletben a kolozsvári magyar baptista imaház építésének krónikája olvasható.

A könyv ára 20 lej, és megrendelhető Varga János testvér címén: Cluj Napoca, Str. Partizanilor 22/C. Tel.: 0264 435727

Családi CSENDES NAP lesz a Hargitán

Időpont: 2011. május 27-29.

Helyszín: Hargitai Keresztyén Központ

Téma: *FELETTE NAGY TITOK – Őszintén a házasság titkairól*

Előadók: Varga Anikó és György, Érdről – házassági tanácsadó lelkipásztor házaspár

Részvételi díj, két napra egy személy részére:

I. árcsoport - 140 lej (2-3 ágyas szobák saját fürdőszobával)

II. árcsoport - 108 lej (4-8 ágyas szobák, közös fürdővel)

III. árcsoport - 88 lej (20 ágyas nagy hálók, közös fürdővel)

Jelentkezés: Kiss Judit, Crasna, str. Meșteșugarilor nr. 594 Jud. Sălaj

Btf: 0735-501259, jkiss69@gmail.com

Meglepetés!?

Valószínű sikerül meglepetést okozni az idén. Gondolom, okkal. Titkokról lesz szó. Mármint a csendesnapon. Hozzátok hasonlóan, én is nagyon szeretem a titokzatos dolgokat. Pedig azt mondják, amit három asszony tud, az már nem titok.

Miért „családi” csendesnap?

No, nem épp suttyomban választottuk ezt a titokzatos témát. Elárulom nektek, de csak nektek kedves asszonytársaim, hogy tavaly, a női csendesnap végén, a szervezők kérésére a résztvevők közül majdnem mindenki kitöltött egy kérdőívet. A kérdések között volt olyan, ami arra utalt, hogy milyen témakörben szeretnének tanítást hallgatni a résztvevők a következő csendesnapokon. Kiderült, hogy legnagyobb igény a családi élettel kapcsolatos témák (vagyis titkok) iránt vannak. Őszintén beismerjük (nyíltan is, nemcsak titokban), hogy mindannyian szeretnénk javítani családi életünkön, szívesen hallgatjuk újra és újra Isten Igéjének erre utaló tanácsait, de egymás bizonyoságtételét is. Ezért az idén szeretnénk alkalmat adni arra, hogy a feleségek férjeikkel együtt jöjjenek a tavaszi csendesnapokra. Természetesen, a Női csendesnapok a nőké. Minden nő jöhet bátran! Ez a titkok titka, hogy mi nők - fiatalok, középkorúak, idősebbek - mind szeretünk ilyen „felette nagy titkokról” hallani. Súlyjatók meg ezt a titkot a férjeiteknek: az idén ők is jöhetnek titok-felfedésre.

A díjszabásról

Az idén még jónak találjuk a differenciált árakat a szállás lehetőség függvényében. Sajnos, igazságosan soha nem tudtuk és nem is fogjuk tudni elszállásolni erre a két napra a résztvevőket. De amikor az igazság

nem működik, az önzetlen szeretet átsegíthet a súrlódásokon bennünket. A kis szobák száma korlátozott; nem azért kerül valaki nagy hálóba, mert nem tudja megfizetni a drágább szobát, hanem azért mert lemond a kényelemtől csupán 48 órára, hogy minél többen részt vehessenek a konferencián. Titok még előttünk a hogyanja, de hisszük, hogy a szervezésnek ez a része is jól működik majd.

Személyesen jelentkezünk!

Az idén még inkább, mint máskor, a jelentkezések időpontját vesszük figyelembe.

Kérjük, mindenki személyesen jelentkezzen, jelezve a szállás kategóriát, amit szeretne. Az igényeket csak a lehetőségek függvényében tudjuk teljesíteni. Csoportos jelentkezést nem fogadunk el. A jelentkezés időpontja lényegesen befolyásolja a választási lehetőségeket. Mivel az idén házaspárokat (főleg fiatalokat) is várunk, amikor a kis szobák elfogynak, akkor lesznek férfi hálósobák, illetve női hálósobák.

Nagyszerű napok elé nézünk a Hargitán.

Azért lesznek különlegesek, mert ilyenkor megadatik, hogy az úton előttünk járóktól ellessük a harmonikus házasság titkait. Lesz majd dráma, fórumbeszélgetés, bizonyoságtételek, előadás, szó lesz majd kudarcokról és a győzelmekről is. Bizonyára néha felnevetünk, vagy máskor könnyünk csordul majd, ha magunkra ismerünk mások szavaiban.

Hiszük, ott lesz az Úr, akinek nagyon is fontos hogyan él meg a hívők a házasságot, lévén „felette nagy titok” az Úr Jézus és a Gyülekezet kapcsolatának legszembeötlőbb ikonja.

A Nőszövetség vezetősége nevében:

BÁLINT PÁLNÉ IBOLYA

„A hívő emberek házasságában az a nagyszerű, hogy együtt gyalogolhatunk az Ígéret Földje felé. Végigjárhatjuk a pusztát keserűen és lázadozva, mint az Ószövetség népe. De ha látjuk, hogy előttünk megy az Úr felhő vagy tűzoszlopa, akkor nem csüggedünk el.” (Dr. Pálhegyi Ferenc).

A reménység nem szégyenít meg (1.)

Szeptember 15-18 között újdonságnak számító konferencia színhelye volt a Hargita Keresztyén Tábor.

Harminc évvel ezelőtt ajándékozott meg Isten a negyedik gyermekkel, Barnabással. Akkor még nem gondoltunk arra, hogy milyen ajándékot kaptunk általa.

Három éves koráig egészséges volt, csakúgy mint nagyobb testvérei. Ezek után észrevettük, hogy egyre nehezebb és fárasztó neki a járás. Orvostól-orvosig járva, velük konzultálva, tudomásul kellett vennünk a diagnózist: progresszív izomsorvadás, ami gyógyíthatatlan. Az orvosok arról is tájékoztattak, hogy mivel kicsi gyermekkorban kezdődött a betegség, ezért gyorsabb lefolyású. Várható egyre fokozódó gyengülés, majd tolokocsi és kb.16, legtöbb 20 év ameddig élhet.

Nem volt könnyű ezt így tudomásul venni nekünk, szülőknek, de a testvéreinek sem. Hála az Úrnak, hogy Barnabás, zsenge gyermekként, töredelmes bűnbánat után, hittel elfogadta az Úr Jézust személyes Megváltójának, betegségének tudatában volt és nem vette ezt katasztrófának, sőt vidám, jókedvű tudott maradni.

Az ígét komolyan vette. A bűn bűn volt, a kegyelem és a megbocsátás is valóság volt számára. Könyvből, videófilmből tudomást szerzett Joniról, a közismert amerikai testvérnőről, aki tolószékekben is hasznos eszköze maradhatott Istennek. Hitte, hogy Istennek vele is célja van, s ha tolókocsiban kell élnie rövid életét, akkor sem él hiába. Elfogadta a betegségét és teljesen megbékélt a helyzetével. Nem aggódott a jövője felől. Gyakran mondta: *Elég minden napnak a maga baja* (Mt 6:34c). Hitt Isten hatalmában, de nem ringatta magát illúziókban, ezért nem élt csalódottan, és tinédzser korában lelkileg egyre érettebb lett. Bizonyosságot tett hitéről, bemerítkezett.

Családunkat gyakran látogatták vendégek az országból és a határon túlról is. Így ismerkedett meg az angliai Bob Donaldsonnal. Bob negyven éven felül volt már, tolókocsiban ült, a felesége volt a gondo-

zója. Ő beszélt arról, hogy Angliában van egy alapítványuk, ahol mozgássérültek üdülhetnek gondozóikkal együtt. Barnabás nagyon örült ennek és kifejezte vágyát, hogy tegyünk valamit ezért. Imádkoztunk, s a nagyváradi testvérek segítségével létrejött a Barnabás-alapítvány. Ahogy Barnabás fizikailag gyengült, hite, reménysége erősödött. Hitte, hogy elkészül a Barnabás-üdülő a Hargitán, ahol majd sok hátrányos helyzetű és gondozója megismerheti Isten szeretetét, nyerhet új életet, élő reménységet. Megható volt, amikor Barnabás erőtlen kezét az édesanyja, Bob Donaldson kezét a felesége megfogta és egymásba tette, hogy kézfogással is erősítsék meg ez az erőfeletti vállalkozás. Istennel minden lehetséges!

A Hargitai Keresztyén Tábor területén felépült a ház és elérkezett a megnyitó ünnepség 1999-ben. Barnabás is részt vett a megnyitón. A barátja, Bob Donaldson abban az évben és Barnabás két év múlva hazaköltöztek az örökkévalóságba. Barnabás már tizennégyévesen a nagyváradi megyei napilap egyik munkatársának azt nyilatkozta, tudja, hogy rövid lesz az élete, de nem fél a haláltól. A cikk címe ez volt: „Nekem a halál annyi, hogy

becsukom a szemem”. Majd az interjú így fejeződött be: „Mikor felnyitom a szemem, ott leszek, ahol minden jó lesz” (a mennyországban). Hét év múlva ez valóban szóról-szóra úgy teljesedett be, ahogy ő hitte. A halála előtti órákban énekeket, prédikációkat hallgatott és imádkozva készülődött haza. Fáradt testi szemeit lecsukva, meglátta lelki szemeivel a mennyet és szeretett Megváltóját. Krisztusnak adva dicsőséget, elnémultak ajkai e földön, hogy kapcsolódjon az angyalok kórusába a mennyben...

Az Alapítvány azóta is működik, hála az Úrnak. Évente több, mint száz személyt fogadunk nyolc napos turnusokban. A reménység nem szégyenít meg!

A világot érintő válság ellenére is Isten gondot viselt rólunk. Nagyon örülünk, hogy az országban több helyen vannak hívők, akik szívükön viselik az erőtelének sorsát. Csoportokat szerveznek, lelkigondozást végeznek, segítséget nyújtanak az elesetteknek. Így jöhetett létre ez a három napos konferencia is.

A jövőt illetően is reménykedünk. Ha az Úr is úgy akarja, folytatása következik.

ID. VERESS ERNŐ ÉS ANNUSKA

100 éves jubileum Egrespatakon

„Ha élni akarsz, kezdj el missziózni, szeresd a missziót, és akkor 100 év múlva is lesz, aki emlékezzen ebben a gyülekezetben” – mondotta Bándi Sándor helybeli lelkipásztor az október 31-én tartott hálaadó és jubileumi ünnepély eseményeinek összefoglalásaként.

Emlékezetes nap marad 2010 október 31-e az egrespataki gyülekezet életében, mert különleges hálaadó napra került sor. Igaz, hogy minden nap hálásnak kell lennünk, de most száz évnyi gondoskodásért, vezetésért és oltalomért adtunk hálát.

Nehéz néhány sorban összefoglalni egy nap eseményét, de dióhéjban hadd osszam meg másokkal is azt, ami ezen a napon történt.

A nap mottója a Zsoltár 100:5 verse volt: „Mert jó az Úr, örökkévaló az ő kegyelme és nemzedékről nemzedékre való az ő hűsége”.

1910-ben indult a misszió

A zsúfolásig megtelt gyülekezet arra emlékezett, hogy kerek 100 éve, 1910-ben indult a misszió Egrespatakon. Akkor jöttek az első

testvérek és hirdették az igét hét éven keresztül, míg majd megalkult az első baptista gyülekezet falunkban is.

Az imaórán Szeredai Miklós és ifj. Nagy Ernő testvérek buzdítottak a hálára és a missziós munka továbbvitelére.

Krónika képekben

A délelőtt során Bándi Sándor helybeli lelkipásztor testvér köszöntötte az egybegyűlteket és a Mt 28:18-20 igeverseket idézte: „*elmenvén azért, tegyetek tanítvánnyá minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentlélek nevében*”.

Ezt követően Nagy Mihály tv. emlékezett az Egrespatakon töltött évekre. Gyermekkori és a pásztori éveinek emlékeit osztotta meg az ünnepély résztvevőivel.

Meglepetésként, mindnyájunk örömeire, egy képes krónika következett. A kezdetektől napjainkig több mint száz kép alapján pergett le előttünk az elmúlt 100 év krónikája. Megsárgult, régi fotókról olyanok arcát láttuk, akik már rég az Úrnál vannak, és jó volt látni őket, emlékezni rájuk, az általuk végzett áldozatos és nem mindig könnyű munkára. Ahogy peregtek az évek, úgy fedezte fel sorban ki-ki a maga generációját, magunkat, a gyülekezetet, akik most szolgáljuk az Urat.

Soki Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség mindenért!

Budai Lajos testvér szolgálata következett, amiben három lényeges dolgot hangsúlyozott: A misszióban, Isten országáért szeretettel, szenvedéllyel és szorgalommal kell dolgozni.

Köszöntők délelőtt

Dr. Vass Gergely testvér a négy fajta talaj példázatát mondta el.

Sor került Püsök Dániel testvérünk üdvözlő levelének felolvasására is. „A jubileum olyan, mint a kocsiknál vezetés közben a visszapillantó tükör használata. Visszavissza pillantunk a biztonságos előrehaladás érdekében.”

Id. Veress Ernő és Annuska énekekkel köszöntötték a gyülekezetet, majd testvérünk arról beszélt, hogy a missziói parancs ma is érvényes, és hogy eredményes is legyen a munka, három dolog kell hozzá: 1) személyes akarat, odaszánás, 2) alázat és 3) adakozás. „Légy akinek lenned kell, tedd, amit tenned kell és történni fog, aminek történnie kell” – mondotta testvérünk.

Hálaadó bizonyágtételek

A közösbéd után Istennek még sok üzenete volt számunkra. Versek, bizonyágtételek, az ifjúság és az énekkar szolgálata gazdagította az alkalmat. Vass Gergely testvérünk a hálaadóról beszélt a Kol 2:6-7 igeversek alapján. Nyomon követhettük a hála különböző fokozatait, onnan kezdve, hogy vannak, akik

nem értik mikért kellene hálásnak lenniük, hisz jól el vannak Isten nélkül is. Mások lekicsinylik és telhetetlenek és azt kérdik: „csak ennyit tudsz adni Istenem?!” Mások csak a nagy dolgokért hálásak, pedig az lenne a természetes, ha az apró, kis dolgokat is meg tudnánk köszönni, sőt, jó ha azt is megköszönjük, ami nincs, de lesz. Legyünk hálásak ne csak a kellemes és jó dolgokért, de a kellemetlen dolgokért is. Végül hangsúlyozta testvérünk, hogy a legmagasabb fokú hála az, ami a szívünkéből jön. Ha hálásak vagyunk, annak sok áldott következménye lesz, és összhangba kerülünk a mennnyel.

Nagy Mihály tv. szolgálatában biztatott, hogy a bajokat fentről nézzük, nézzünk gyakran a menny felé, így majd mindjárt jobban látjuk, hogy a „tájékok fehérek az aratásra” és jól fog menni a misszió.

Végül Bándi testvér röviden összefoglalta a nap mondanivalóját: „ha élni akarsz, kezdj el missziózni, szeresd a missziót, és akkor 100 év múlva is lesz, aki emlékezzen ebben a gyülekezetben”.

Úgy legyen, Ámen.

SOLCZI KLÁRA

NAGY DOLOG A SZERETET

Valóban nagy jó, mely egyedül könnyít minden terhet, és egyaránt elvisel minden egyenetlent.

A szeretet futván fut, örül, szalad és fel nem tartóztatható. Mindent elhagy, hogy mindent elnyerjen.

A szeretet nem ismer határt, hanem minden módfelett buzgón lángol.

A szeretet terhet nem érez, fáradságot nem szenved, többre vállalkozik, mintsem elbírná.

A szeretet lehetetlenséget nem ismer, mert azt állítja, hogy mindenhez van ereje.

A szeretet vigyáz. Szunnyadván nem alszik, elfáradván meg nem bágyad, szorongattatván meg nem szorul, félvén nem retteg, hanem mint a sebes láng és égő fáklya felferődik és bátran átmegy mindenben.

Kempis Tamás

TORDA, SZÉKELYKOCSÁRD

Szeptember 5-én bemerítési ünnepélyre gyűlt össze a tordai körzet testvérisége az aranyosgyéresi román baptista imaházban, melyet testvéreink szeretettel rendelkezésünkre bocsátottak. Nyolc fehér ruhás tett bizonyosságot élő hitéről a bemerítés vizében. Közülük öten a székelykocsárdi misszióból származnak, ahol Isten vezetését követve folyó év februárjában evangélizáló alkalmakat tartottunk, ezt követően hetente háziközösséget. Az Úr kiárasztotta kegyelmét, testvéreink felismerték elvesztett állapotukat és Jézus Krisztusban az egyetlen utat. Közös bizonyosságtételük a „Megtört szívvel jövök eléd” című ének által hangzott el, amelynek utolsó sora kifejezte vágyukat, „vezess tovább Jézus, Uram”.

A további három bemerítkező a tordai gyülekezethez csatlakozott. Két testvérnőnk a világból tért meg – hálát adva Isten kegyelméért, amely megtalálta őket –, ifjú testvérünk pedig, aki a gyülekezetben nőtt fel, a nyár folyamán a hargitai táborban tette le életét Jézus Krisztus kezébe. Öröm volt a mennyben és öröm a gyülekezetben. Istennek ígéjét Borzási Pál magyarlónai lelkipásztor hirdette (Jn 4:1-3), bizonyosságtétellel szolgált Jakab Endre előljáró Magyarlónáról. A bemerítést Raina Ottó a tordai körzet lelkipásztora végezte. A nap áldásához hozzájárult a tordai ifjúság szolgálata is. Az istentiszteleti alkalom után szeretetvendégség következett. Az Úr tartsa meg kegyelmében, adjon lelki növekedést és tegye világossággá környezetükben az új tagokat, de a régebbieket is! **Zámbo Attila**

Fotón levők névsora, balról jobbra: Szilágyi Sándor, felesége Dóra és Sanyi fiúk, Bartha József, Balázs László székelykocsárdiak; Wágner Tünde, Fazakas Rúben, Farkas Zsuzsa a tordai imaházból. Középen Raina Ottó lelkipásztor.

SZALÁRD – Szeptember utolsó teljes hetében sátoros evangélizációt tartottunk Szalárdon, a falu végén, romákat hívogatva elsősorban. Állandó vendégeink voltak a nagyváradi roma gyülekezet szolgáló csoportja és Kajcza János lelkipásztor. A záróistentiszteleten bemerítési ünnepet tartottunk a község kultúrotthonában. A képen látható bemerítkezők: Simon Klári (Szentjobbról), Sarkadi Irén, Szabó Antal és Rézműves Róbert. Álló sor: Nagy István, Kajcza János, Balogh Sándor és Juhász Sándor missziómunkás. **(N.I.)**

SZALÁRD – Július 18-án nyolc fehér ruhással és a mennyei angyalokkal örvendett a szalárdi baptista közösség. Az ígét Révész Árpád, regionális evangélista hirdette. Dél előtt a baptizálás bibliai igazságai voltak szemléltetve, délután evangélizációs istentiszteletet tartottunk. A bemerítést Nagy István lp. végezte. A képen láthatók balról jobbra: Kelemen Sándor-Tomi missziómunkás, Nagy István, Elek Levente, Nyéki Elvira, Elek Dávid, Bálint Edit, ifj. Elek János, Varga Andrea, Ambrus Ernő, Fakó Dávid és Révész Árpád lelkipásztor. A nyolc fehér ruhás közül négyen nem a gyülekezetben nőttek fel, a közelmúltban lettek közösségünk látogatói, majd tagjai. **(N.I.)**

GYALU – Örömnép volt a gyalui cigánygyülekezetben augusztus 22-én. Az Úr kegyelméből nyolc fehér ruhás állt az ünneplő gyülekezet elé, hogy Jézus Krisztus által nyert üdvösségükről vallást tegyenek a bemejtés vizében. Nagyon várták már ezt a napot, hiszen könnyek között tettek bizonyoságot arról, hogy életüket Jézus Krisztus megváltoztatta. Egyesek már 2009-ben üdvösséget nyertek, mások meg a 2010 év elején tartott evangelizációs alkalmakon tapasztalták meg Isten szabadító kegyelmét. A zsúfolásig megtelt imaházban az ígét Borzási Pál, a magyarlónai gyülekezet lelkipásztora hirdette, az ApCsel 16:12-34 alapján. A bemejtést Raina Ottó lelkipásztor

végezte, aki akkor még a gyülekezet lelkipásztora volt. Az ünnepi istentiszteletet közös ebéd követte, amelyre a testvérek mindenkit szeretettel meghívtak. Kívánjuk, hogy Isten adjon növekedést a lelkiekben a bemejtetteknek. A fotón levők névsora, balról jobbra, első sor: Borzási Pál lp., Gerebenes Tünde, Nonica Paraschiva, Raina Ottó lp., Gerebenes Maria, Gerebenes Ecaterina. Balról jobbra, hátsó sor: Vischi Alina, Stoica Daniel, Gerebenes Marius, Nonica Bela. **(R.O.)**

ÉRSZŐLŐS – Október 31-én zsúfolásig megtelt az imaházunk. A gyönyörű őszi napsütésben több százan jöttünk össze országhatáron belülről és kívülről. Dél előtt, a bemejtési istentiszteleten Szabó András, Horváth Ferenc, Diós Ferenc és Veress Efraim lelkipásztorok szolgáltak. A délutáni hálaadó összejövetelen id. Veress Ernő és ifj. Budai Lajos lelkipásztorok hirdették az evangéliumot. Azt kérjük a mi Urunktól, hogy adjon még ilyen felejthetetlen alkalmakat! A fotón balról jobbra: Szabó András értarcsai lp., Zsemlye Alfréd, Bebek Lóránd, Veress Efraim érszőlősi lp., Füstös Ervin, Híri Márk, Veress Mirjám és Horváth Ferenc margittai lp. **(V.E.)**

ÁKOS – Zsúfolásig megtelt az ákosi imaház október 17-én délután. A helyieken kívül az anyagyülekezetből, Szatmárról, valamint más helységekből is érkeztek vendégek. Tizennégyen vallották és pecsételték meg hitüket az alámerítésben is. Az istentiszteleten ígét hirdetett Borzási István szilágyperecseni lelkipásztor (1 Kor 10:1-4), az Egyiptomból való kivonulás és a bemejtés közötti hasonlóságok kiemelésével hangsúlyozta a megtérés és bemejtés fontosságát. Néhányan a fehér ruhások közül szóban is elmondták, hogyan ragadta és változtatta meg Isten az életüket. A bemejtést Szűcs Sándor helyi lelkipásztor végezte, az alámerítettekért kézzel imádkoztak az említett lelkipásztorok, valamint Ivánitzki István, Kovács Barna, Nagy Kasza Lőrinc szatmári, és Fogarasi Dezső ákosi vén. Több köszöntést hallhattunk még, helybeliek, szatmáriak és a vendégek részéről, a szatmári énekkar egy része is szolgált. Isten Lelke munkálkodjon továbbra is a szívekben. **Vékás Benjámín**

A reménység nem szégyenít meg (2.)

Szeptember 15-18 között újdonságnak számító konferencia színhelye volt a Hargita Keresztyén Tábor.

Két fizikailag sérült, erőtlen ember kézfogásából indult el évekkel ezelőtt a Remény Háló. Akkor ők még nem tudták pontosan, hogy Istennek terve milyen formában fog kibontakozni évekkel később a sérültek között, még nem látták előre, hogy miként fog majd fonódni a Háló, de bíztak az Úrban.

Veress Barnabás, erdélyi és Bob Donaldson, angliai baráti és testvéri kapcsolatából létre jöhetett a Barnabás-alapítvány, és felépülhetett a Barnabás-ház a Hargita Táborban. Isten megáldotta ezt a kezdeményezést, és nagyon sok mozgássérült és egészséges ember élete megváltozott már ennek eredményeként. Testvéreinket az Úr már hazahívta, de az elkezdett munka folytatódik Isten dicsőségére. A Remény Háló fonódik és minden évben új kapcsolatok jönnek létre azok között, akik a Barnabás-házban táboroznak.

Az idén Isten és segítőkész emberek segítségével sikerült megszervezni egy három napos konferenciát a mozgássérülteknek. A Reménység konferencia kezdeményezője Kis Ottó négyfalusi lelkipásztor volt, aki látást kapott az Úrtól arra nézve, hogy hogyan lehetne a sérült embereket országos szinten meghívni és szolgálni feléjük. Ennek a konferenciának a Hargitai Keresztyén Tábor biztosított helyet, ahol a sérült embereket sérülésük függvényében és igényeiknek megfelelően helyezték el a háromnapos időszakra. A konferencia első alkalommal volt megszervezve 2010. szeptember 15-18

között, amin részt vettek Angliából érkezett testvérek és családtagjaik is. A foglalkozásokon és szolgálatokon részt vett Margaret Robinson testvérnő is, aki évek óta hűségesen szolgál a sérült gyerekek és felnőttek felé a Hargita Táborban és Brassóban. Az angol csoportot Ross Evans és Susanna Daevis vezették, akik a Harrison Training vezetői.

A konferencián sor került bemutatkozásra a csoportok között, és számos más tevékenységre, ami mind a sérültek lelki és fizikai hasznára válhatott. Minden tevékenységnél elsőbbséget kapott a dicsősítés és imádat, majd az igei üzenet.

Ezeket követően sor került számos foglalkozásra, amelyek ugyancsak említésre méltók. Ilyen tevékenységek pl.: – műhely vagy kézimunka, sporttevékenység, biznyságtételek, nyitott fórum

– gondolatok és javaslatok a mozgássérültek részéről biznyságtételekkel

– tábortűz.

A műhely- vagy kézimunka programokban a résztvevők sok hasznosat tanulhattak angol vendégeinktől. Például:

1) tolokocsiban levő sérült helyes ki-beemelése

2) hogyan ismerjük fel helyesen, hogy egy sérült embernek milyen segéd eszközökre van szüksége

3) Milyen gyakorlati segítséget nyújthatunk egy sérült ember számára, ami a kapcsolatait illeti (kapcsolatai a családtagokkal, gondozókkal, barátokkal).

4) Elérhetőség: mit tehetünk

konkrétan annak érdekében, hogy otthonaink, imaházaink, középületek stb. elérhetőek legyenek a sérültek számára?

5) Milyen munkaközösségbe lehet bevonni a sérülteket?

Sporttevékenységben résztvevők megtapasztalhatták a versenyzés örömeit:

– 50 m gyorsasági verseny tolószekereknek akadályok között (sérülteknek)

– 50 m gyorsasági verseny tolószekereknek akadályok között (egészségeseknek, hogy megtapasztalják a tolokocsi nehézségeit)

– 80 m gyorsasági verseny tolószekér taszítása egészségeseknek: egyenes szakasz.

– ojnlabda hajtás járóképeseknek tolokocsiból, nyilas verseny, skandenber darts, célba dobás,

– eredményhirdetés és díjazás.

A háromnapos program szervezésében és szolgálataiban részt vevők: Kis Ottó lp., Borzási Gyula táborigazgató, Oláh Lajos lp. Borzási Péter, Mezei Attila és Novák Zsolt misszionárius, Szász Imre, Kelemen J. Sándor lp., Veressné Ady Anna, id. Veress Ernő lp.

Fotók a Remény Háló újonnan készült honlapján. <http://remenyhalo.5mp.eu>

Imádságos szívvel kérjük a mi Urunkat, hogy vezessen bennünket a további konferenciák megszervezésében. Bármit is teszünk mozgássérült testvéreinkért, barátainkért, Isten akaratával összhangban tegyük, mindig az Ő dicsőségét keresve!

MEZEI ATTILA, sportkoordinátor

ARANYMENYEGZŐK 2010-BEN

DIÓSZEG – Augusztus 22-én ünnepi istentiszteletet tartottunk a diószegi imaházban. A család, a népes rokonság és a gyülekezet együtt köszöntötte **id. Zsisku Lajost** és **Irénkét** az 50 éves házassági évforduló, és az ugyancsak 50 éves lelkipásztori szolgálat alkalmából. Testvéreink házasságát a Jó Atya hat gyermekkel és 10 unokával áldotta meg. A lelkipásztori szolgálatot 30 évig mint aktív, és immár 20 éve mint nyugalmazott pásztor végzi. Alkalmi igehirdetéssel Megyesi József ny. lelkipásztor szolgált a 3Móz 25,10-11 és 4Móz 10,2 alapján, párhuzamot vonva az őszötvetségi örömnappal és a jelen alkalom között. A család és a gyülekezet részéről sok szép köszöntés hangzott el, amit az énekkar szolgálata tett még színebbé. Hálát adunk Istennek, hogy testvéreinket megtartotta, megáldotta az elmúlt ötven évben, és kívánjuk, hogy a Jó Atya gondviselése, jósága kísérje útjukat a továbbiakban is! **(F.Gy.)**

Zsisku Lajos nyugalmazott lelkipásztor és felesége Irénke.

ARAD – Szeptember 12-én az arad-belvárosi baptista gyülekezetben **Sinkó Ferenc** és neje **Lília** tartotta házasságkötésének 50 éves évfordulóját. Testvéreink közel egy évtizede a magyarországi Orosházán laknak. Lélekben azonban sohasem szakadtak el az aradi gyülekezettől. 1960-ban itt mondták ki ünnepélyes keretek között a „boldogító igent”. Házasságuk 50. határkövénél a szeretett lelki család kebelében emlékeztek meg Istenünk gondviselő szeretetéről. Jeles vendégek szolgálata színesítette az ünnepi alkalmat. Szeretetet sugárzó bizonyágtétel hangzott el Papp Józsefné Aranka és Nikodim Zsuzsanna részéről. A helyi gyülekezetből alkalmi szolgálat következett Kiss Kriszta, Gali Erzsébet és Vincze Ferenc részéről, majd Kiss László gyülekezeti előjáró köszöntő szavai után a vasárnapi iskolás Hegyi Anita nyújtotta át a meghatódott családnak a gyülekezet virágcsokrát. Ezt követően ígét hirdetett Papp József nyugalmazott lelkipásztor a 111. zsoltár alapján, „Nagyok az Úr cselekedetei” címmel. Amikor szóhoz jutottak az ünnepeket is, a mi kedves Babi testvérnőnk könnyeivel küszködve mondta el, hogy nem búcsúzni jött Aradra, hanem csak megköszönni azt a sok szeretetet, amit hat évtizeden át kapott e kedves közösségtől. Ferenc testvér elmondta hosszú házaseletük titkát, hogy mindig figyelmük előterében volt az ige hasznos tanácsa: „*egymás terhét hordozzátok...*”, majd további virágcsokros köszöntések közepette, szívvel-lélekkel énekelte az egész gyülekezet: „Íme mi üdvözlünk”. Az eseményt szeretetvendégség zárta és tette feledhetetlenné az alkalmat. **(Báthai Sándor)**

PUSZTAÚJLAK – Örömnapp volt október 31. a pusztaiújlaki gyülekezetben amikor idős **Pardi Sándor** és felesége **Iréne** ünnepelték az 50 éves házassági évfordulójukat. Az Úr három gyermekkel áldotta meg őket: Sándor, Ibolya, Csaba és hét unokával, akik költeményekkel, énekekkel, bizonyágtételekkel és virágcsokrokkal köszöntötték az ünnepeket. Ifj. Szabó Mihály megbízott lelkipásztor az 1Sam 7:10-12 igeversek alapján szólt mennyei Atyánk gondviseléséről, aki mindeddig megsegítette őket. Erre a segítségre a jövőben is számíthatnak. Istenünk áldása kísérje testvéreink életét a következő útszakaszon is. **(Sz.M.)**

KISGALAMBFALVA

November 21-én **Kelemen Dezső** és **Juliánna** ünnepelte a gyülekezeti istentisztelet keretében 50. házassági évfordulóját. Testvéreink az évek során két gyerekkel, Piroskával és Dezsővel, valamint három unokával áldotta meg az Úr. (Azóta megszületett a negyedik unoka is.) Hálásak vagyunk Istennek és testvéreinknek mindazért, amit életük során az Úrért és a gyülekezetért vállaltak. Kívánjuk, hogy Isten tartsa meg őket továbbra is népe között és használja őket az Ő dicsőségére. **(ifj V.E.)**

Kedves Gyászoló Vékás Család!

Kedves Megszomorodott Lelkipásztor Testvéreim!

Ma ért véget a magyarországi lelkipásztorok háromnapos országos találkozója Budapesten, a Wesselényi utcai ősi baptista imaházban, ahol mintegy 100 lelkipásztor tanácskozott együtt Istentől kapott közös küldetéséről. Ennek záró napján hallottuk meg a megdöbbentő hírt Vékás Zoltán lelkipásztor testvérünk közülünk való hirtelen távozásáról és a mennyi hazába való célbajutásáról. Az elmúlt évben még együtt örülhettünk vele Tahiban a Spurgeon-díj átadása kapcsán. Most viszont az ehhez nem is hasonlítható „Élet Koronájának” átvételére kapott meghívást a Mennyei Hazába.

Hálaadással emlékezünk példamutató életére. Szívünkben őrizve feledhetetlen egyéniségét, tisztelettel szeretnénk utána tekinteni, aki minden testi-lelki megpróbáltatása ellenére mindhalálíg hűséges maradt elhívó Urához és töretlen elszántsággal hirdette szíve utolsó dobbanásáig a győzelmes evangélium üzenetét. Isten adjon vigasztalást a megszomorodott Vékás család, a Szatmárnémeti Baptista Gyülekezet, az Erdélyi Magyar Baptista Szövetség és a Magyar Baptisták Világszövetségének kontinenseken átvélő nagy családjának minden tagja számára.

A Magyarországi Baptista Egyház elnökségének és lelkipásztori közösségének együttérzéseként és töretlen reménységeként a következő ígét szeretnénk a gyászolók emlékezetébe idézni: „*Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.*” (Róm 8:38-39)

Testvéri szeretettel: **DR. MÉSZÁROS KÁLMÁN**, a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöke, 2010. november 25.

SZALÁRDI KÖRZET

Szabó József (élt 82 évet) Micskén született, de élete Újfegyverneken teljesedett ki. Elköltözése előtt kb. egy évvel agyvérzés érte, munkáiban ez korlátozta, sőt feleségének gondos segítségére szorult. 2010. június 8-án tért Teremtőjéhez, temetése június 10-én volt. Szalárdon, a kápolnánál tartott gyászistentiszteleten a Jób 16:22-23 alapján szólt az ige, ezt követően Újfegyverneken, a temetőben a Róm 5:8-10 alapján. Az igehirdetés szolgálatát Nagy István lp. végezte, és mindkét helyen közreműködött a gyülekezet énekkara. Testvérünk elköltözésével egy tagja maradt a helyi gyülekezetnek, az özvegyen maradt feleség, aki így többnyire a szalárdi gyülekezetet látogatja.

Farkas Piroska 86 évet kapott Istentől. Szalárdon élt egyszerű körülmények között, sok földi áldásból kimeradva. Nem volt férje, nem lett gyermeke, összkomfortos lakása, még elektromos áramot sem használt. De 50 éves korában új életet nyert, csatlakozott a gyülekezetünkhöz, és annak hűséges tagja maradt haláláig. Temetése 2010. október 28-án volt, ahol Nagy István lp. a Zsolt 90:1-10 alapján hirdette az ígét, és szolgált a gyülekezet énekkara is.

Mikó József szentjobbi testvérünk 89 évet élt. Idős korára látási rendellenességek jelentkeztek, sőt az utolsó évben már állandó felügyeletre szorult, ezért lányához költözött Nagyváradra. Temetése 2010. november 9-én volt Szentjobbon. A gyászistentiszteleten szolgált Bodor Sándor (2Kor 5:1-10), aki 27 évig volt korábban a körzet lelkipásztora, és Nagy István körzeti lelkipásztor (1Kor 15:35-58). Jelen volt és szolgált a szalárdi gyülekezet énekkara. Isten adjon új megtérőket és tagokat e kis gyülekezetben! (**N.I.**)

Sarmaságon, november 23-án kísértük utolsó útjára **Ősz Ida** testvérnőt, aki 81 évet kapott Teremtő Urától.

Selymesilovsán született. Korai árvasággal járó nehéz körülmények között élte gyermekkorát. Ötvenkét éves korában megismerte az Úr Jézust, akinek örömmel szolgált, míg haza nem hívta Megváltó Ura. A kápolnánál Isten vigasztaló üzenetét Budai Lajos lp. hirdette az Ézs 40:1-11 alapján, Nelu Pop testvér pedig románul a Fil 1:23-ból szolgált. A sírkertben Péter István lp. az örök élet reménysége áldásáról a 2Kor 5:1-5-ből szólt. A helybeli ének-zenekar dicsőítette örökkévaló Istenünket, akié a dicsőség mindenekben. (**P.I.**)

HADADI KÖRZET

Szekeresen 2010. augusztus 8-án kísértük utolsó földi útjára **Keresztes Bálint** testvért, akinek az Úr 88 esztendőit ajándékozott. A gyászistentiszteleten a népes család és a nagyszámú hallgatóság előtt Péter István lp. a 23. Zsoltár alapján, Balog Ferenc lp. a 2Tim 4:7-8 alapján hirdették az ígét, amit a sarmasági ének és zenekar szolgálata követett. Elköltözött testvérünket végső nyugalomra a nagykárolyi református temetőbe helyezték, ahol Balog Ferenc lp. hirdette az ígét, énekekkel a Nagykároly-kertvárosi református és a katolikus gyülekezetek énekesei szolgáltak. Az Úr vigasztalja meg a gyászoló családot!

Hadadon 2010. július 20-án távozott közülünk **Bakk András** testvér, aki 86 évet kapott ajándékba az Úrtól. A gyászszertartáson a család és nagyszámú hallgatóság előtt Budai Lajos (Jn 3:1-5) és Balog Ferenc lelkipásztorok (Préd 12:1-9) hirdették az ígét, szolgált a hadadnádasi és szilágyszentkirályi fűvös- és énekkar. A temető kertben Módi Miklós lp. a Jób 19:25-26 alapján szólt a vigasztalás igeit. Az Úr vigasztalja meg a gyászoló családot!

Hadadon 2010. november 24-en kísértük utolsó útjára **Bakk Katalin** testvérnőt, akinek az Úr 91 évet adott. A temetésen Gál Győző lelkipásztor az 1Móz 24:54 és ✕

Az Úr ígéretei tiszták, mi hogyan ígértünk?

Írta:

PAPP JÁNOS

missziói igazgató,

Magyarországi Baptista Egyház

(Elhangzott a Magyar Televízió
Hajnali gondolatok c. műsorának
2010. január 19-i adásában.)

Kedves televíziónézők, kedves testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A 12. ZSOLTÁR 7. VERSE így szól: „Az Úr ígéretei tiszták, olyanok, mint a hétszer tisztított ezüst, melyet földre vást formába öntöttek.”

Január első időszaka az ígéretekről, az ígérek ellenőrzéséről szól. Arról, hogy milyen ígéreteket tettünk saját magunknak, családtagjainknak, akár szélesebb körben is. Sokan sokféleképpen ígérnek. Sokszor rájövünk, hogy az ígéreteink nem megfontoltak, nem végiggondoltak voltak. S nem tudjuk, vagy nem akarjuk megtartani azokat.

Isten az ő ígéreteit megtartja. Így szól az ige róla, hogy az ő ígéretei tiszták. Nincs benne semmi hazugság, semmi álnokság, semmi képmutatás. Isten az ő ígéreteit megtartja, és ennek legnagyobb példája karácsony – néhány héttel ezelőtt ünnepeltük. Isten megígérte, hogy elküldi az ő Fiát erre a világra, és megtette, Jézus Krisztus eljött értünk erre a földre. Aztán később, amikor Jézus Krisztus elment, utolsó szavai ezek voltak: „*S ímé én veletek leszek a világ végezetéig*”.

Jézus Krisztus ma is velünk akar lenni minden helyzetben: örömeinkben és nehézségeinkben. A mai nap, ebben a hónapban, ebben az esztendőben – különböző helyzetek, körülmények között. Kész megosztani velünk terheinket, nehézségeinket, mert ő velünk van és az ígéreteit megtartja.

Forduljunk magunk felé. Gondoljuk végig: mi hogyan ígérünk, hogyan döntöttünk? Megfontoltak-e, tiszták, jó gondolatok, jó irányúak az ígéreteink, szándékaink? Tartsuk meg azokat, hogy betöltve tartalmas lehessen ez az esztendő is!

Ma a legnagyobb bűn az emberek absztrakt szeretete, a személytelen szeretet azok iránt, akik valahol a távolban vannak. Olyan könnyű azokat az embereket szeretni, akiket nem ismerünk, akikkel sohasem találkozunk! Hisz akkor nincs szükségünk áldozat hozatalára, s emellett olyan elégedettek vagyunk magunkkal! Így csaljuk meg a lelkiismeretet. Nem! Azt a felebarátot szeresd, akivel együtt élsz, s aki terhedre van! (*Lev Tolsztoj*)

⇒ Balog Ferenc lp. a Jel 2:10 alapján szóltak Isten vigasztaló ígéit. A hadadnásdi ének- és zenekar szolgált. Szelíd jelleme és kedves beszéde szép emlék marad nekünk. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló családoknak. (**B.F.**)

Verőfényes, kellemes nap volt november 15-én, amikor a diószegi temetőben megszólaltak a nagyváradi fúvószenekar mélabús akkordjai Kerecsi József tv. vezetésével. **Albu Attila** testvérünk ravatala mellett gyűltünk össze, aki 90 évet kapott Teremtőjétől. Népese család és nagy számú hallgatóság vette körül a koporsót. A gyászistentiszteletet ifj. Szabó Mihály szentimrei lelkipásztor vezette, aki jól ismerte az elhunyt életét. A vigasztaló üzenet az 1Tim 4:6-8 igeversek alapján szólt.

Testvérünk két éves korában maradt árva, legszebb fiatal éveit pedig a háborúban töltötte, a legnehezebb tűzvonalban, büntetésül, amiért megtagadta, hogy közreműködjön a deportált zsidó különítmény kivégzésében. Attila testvér a hitet megtartotta, annak ellenére, hogy az Úr két gyermekét, Adélmát (50) és Gyurikát (47) már hazaszólította. A kápolnánál ígét hirdetett még Fazakas György helybeli lelkipásztor (Ézs 40:6, Zsolt 8:5). A nyitott sírnál Zsisku Lajos ny. lp. szólt a feltámadás ígéit (1Thessz 4:13-16), befejező imát Molnár Miklós tv. mondott a nagyváradi gyülekezetből. A gyászszerartáson szolgált a diószegi énekkar és a nagyváradi gyülekezet fúvószenekara. A mi Urunk vigasztaljon meg minden gyászlót. (*íjf. Sz. M.*)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szertetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

MEGYESI JÓZSEF nagyváradai nyugalmazott lelkipásztortól kaptuk közlés végett a fenti akvarellt, amelynek egy részletével köszöntjük 2011. első lapszámában a kedves olvasót. Művész testvérünkről hadd mondjuk még gyorsan el, hogy október végén töltötte 85. életévét, és viszonylag jó egészségnek örvend. A szerkesztőségünkbe már ritkábban jön be, de a belvárosi gyülekezetben bibliaóra-vezetéssel rendszeresen szolgál, besegít az igehirdetésekbe is. A jubileumi ünnepségre és még utána is – a gyülekezet történetét megörökítendő – számos fotókkal illusztrált tablót készített. (A szerk.)